

Få ord kan si mer enn tusen

For sale: baby shoes, never worn. Med denne korte, gripende teksten viste den amerikanske forfatteren Ernest Hemingway at man ikke behøver mange ord for å uttrykke et budskap. Med en såkalt mikronovelle kan man fortelle en hel livshistorie. Vi inviterte leserne våre til å sende inn sine bidrag.

“Rosa Lykke i dødens vugge ble bunnløs smerte”

I november 2005 mistet vi vårt tredje barn i krybbedød. Verdenen vår var så komplett da vår rosa lille prinsesse kom til verden. Vi følte en slags fullkommenhet, jeg husker vi snakket masse om det. Men en kald novembermorgen fant vi vår lille skatt livløs i vuggen. Livet etterpå har vært en kamp for å finne tilbake til hverdagen, gleden og lyset.

Vi fikk vårt fjerde barn juli 2007. Redselen og minnene fra fortiden har preget hans tid med oss. Smerten er fortsatt til stede og jeg lurar ofte på om den vil ta slutt eller forsvinne.

Veronicka Ruud, Åmli

“Barnløs mor søker”

Takk for den hjelpen det var å bruke de få ordene til å fortelle historien som endret alt og som vil følge oss alltid. I juni 2008 mistet vi vår lille Aasmund etter for tidlig vannavgang i svangerskapet. Etterpå har jeg følt mye på dette å være en mor uten barn. Det å miste Aasmund har vært å gå inn i en sorg over alt vi tapte; han vil for alltid være vår lille gutt og har en viktig plass i familien vår.

Åshild O.A Viken, Grimstad

“Alt de kunne, var ikke nok”

“Fødselen var over, ingen lyd hørtes.”

Jeg mistet en liten jente i dødfødsel i svangerskapsuke 30 i desember 2006. Hun ble plutselig syk i svangerskapsuke 29. Det var et skikkelig sjokk. Legene fant ut at det var ingenting de kunne gjøre for henne, hun måtte dø der hun hadde det best og det var i mammas mage. Hjemme satt en liten gutt på 3,5 år som ønsket seg så veldig en liten søster, som han aldri fikk. Storebror gav lillesøster en hodelykt i gave, slik at hun hadde lys med seg på reisen til himmelen.

Trine Olga Krossbekk Agersborg, Arendal

“Ingen lillesøster å leke med”

“Tantedrømmen ble til stor sorg”

Gleden var stor da min lillesøster ringte og fortalte at de trengte barnepass under neste års birkebeineritt. Jeg skjønte etter hvert at jeg endelig skulle bli tante, noe jeg hadde ønsket lenge. Mitt kjære tantebarn levde i fire og et halvt døgn.

Det var noen vonde og gode døgn. Familien vår og familien til min svoger var alle på sykehuset denne tiden. Det var godt å være sammen. Nå har vi felles minner om drømmen som ikke ble slik vi hadde tenkt, vi er alle takknemlige for den tiden vi fikk sammen med den skjønneste gutten.

Sissel Trælandshei Delphin, Elverum